

5 snabba...

...till Susanna Hall Kihl, vd för Vattenbussen AB, företaget som hon själv startade för sex år sedan. Som namnet antyder handlar verksamheten om att skapa och utveckla kollektivtrafik på vattenvägarna. Målet är att vattenvägen som infrastruktur ska tas tillvara i utvecklingen av hållbara attraktiva städer. Susanna Hall Kihl är utbildad civilekonom från internationella ekonomiprogrammet vid Lunds Universitet. Hon har främst arbetat inom marknad och affärsutveckling men också varit konsult inom ledarskap och rekrytering. Susanna Hall Kihl medverkar på Kollektivtrafikdagen 6 maj under rubriken "Missing links i kollektivtrafiken – urbana vattenvägar".

TEXT THOMAS DIETL

Kan du berätta litet kort om vad du tänker ta upp på Kollektivtrafikdagen?

– Det ena av två mer omfattande forskningsprojekt som jag tillsammans med en lång rad offentliga aktörer arbetat med under de senaste åren kommer då nyligen att ha publicerat sin slutrapport "Koll på vatten". Så långt man nu hinner sammanfatta tre års arbete på en kvart så är det resultatet av det arbetet som jag kommer att fokusera på under Kollektivtrafikdagen. Jag kommer bland annat att berätta om de sex insatsområden som vi definierat.

Vad har hänt hittills med den vattenburna kollektivtrafiken i Sverige?

– Främst handlar det om en mognadsprocess. Det tar tid – lång tid – att förändra perceptioner och synsätt. Den vattenburna kollektivtrafiken har hittills främst handlat om semestertrafik och att hålla skärgårdar levande, men nu börjar synsättet äntligen breddas till en väg mot ökad framkomlighet och mer attraktiva städer där det är smidigt att bo och färdas. Vattenvägen börjar ses som den möjlighet till avlastning av gatunätet som den de facto är. Parallellt har ett antal konkreta nya försök gjorts med nya typer av framdrift såsom eldrift, nya skrovformationer etc.

Finns det några bra exempel på vattenbussar i andra länder?

– Ja, det finns flera, men jag har ännu inte hittat något exempel där man på allvar optimerat användning av vattenvägen ur

hållbarhetsperspektiv. Ofta saknas integreringen med övrig kollektivtrafik både vad gäller bytespunkter, information och biljetter. Den stora nyttan av vattenvägen uppstår när utvecklingen av bostäder och infrastruktur samplaneras, som i Sverigeförhandlingen.

Hur har utvecklingen varit under dina sex år med Vattenbussen – går det framåt eller bakåt?

– Det går framåt, men en hel del tyngre bitar återstår för att nå målen. Till exempel måste ansvarsstrukturen gällande cyklister till sjöss och "vinterväghållaransvaret" för vattenvägen förtydligas. Hur sjöfarten kommer in i den långsiktiga planeringen är fortsatt heller inte helt klart. För att prioritera rätt i åtgärdsplaneringen behöver kunskapsnivån kring vattenvägarna vara lika hög som för andra trafikslag. Det är jag inte säker på att den är.

– I ett hållbart samhälle krävs att vi tar till vara alla resurser på bästa sätt. Svårigheten är dock att orka hålla systemperspektiv för att frigöra synergier och att hitta utvärderingsmetoder som omfattar hela bilden. Spontant kanske man t ex önskar fartyg som kan opereras av endast en personal, men ur ett sysselsättningsperspektiv och om man även inbegriper social hållbarhet så kanske vi borde tänka precis tvärtom. Min personliga övertygelse är att vi måste ta hänsyn till de alternativkostnader som uppstår i samhället när vi hela tiden optimerar inom för snäva systemgränser.

Vilken är din och Vattenbussens största utmaning under den närmaste framtiden?

– Den största utmaningen är att orka hålla i helhetsperspektivet så att framtida lösningar har resenären i centrum och utgör attraktiva val. Risken är att var och en optimerar sin del av verksam-

heten men att avgörande länkar fortsatt uteblir. Hög turtäthet och möjlighet att utnyttja såväl restid som väntetid på ett värdefullt sätt är några av nycklarna. Vattenbussen kommer fortsatt att ha fokus på att skapa samverkan men nu förhoppningsvis mer praktiskt än teoretiskt. ■

VATTENVÄGEN. Susanna Hall Kihl har jobbat många år för att få beslutsfattarna att inse att det finns en infrastruktur för kollektivtrafiken som i princip är gratis, nämligen vattenvägen.